

32001D0923

L 339/50

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

21.12.2001

DECYZJA RADY

z dnia 17 grudnia 2001 r.

**ustanawiająca program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem
(program „Perykles”)**

(2001/923/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 123 ust. 4 zdanie trzecie,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Traktat wzywa Wspólnotę do podjęcia środków niezbędnych do szybkiego wprowadzenia euro jako jedynej waluty.
- (2) W swoim zaleceniu z dnia 7 lipca 1998 r. dotyczącym przyjęcia niektórych środków do wzmocnienia ochrony prawnej banknotów i monet euro ⁽⁴⁾, Europejski Bank Centralny (EBC) wezwał Komisję do ustanowienia współpracy w celu zwalczania fałszerstw banknotów i monet euro. Zaproponował również, aby Rada, Komisja i Państwa Członkowskie rozważyły zastosowanie wszystkich możliwych środków dla usprawnienia zwalczania fałszerstw.
- (3) W swoim komunikacie z dnia 22 lipca 1998 r. do Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Banku Centralnego w sprawie ochrony euro, Komisja stwierdziła, że zbada możliwości uruchomienia projektu dla wszystkich, którzy zajmują się systemem zapobiegania, wykrywania i powstrzymywania fałszowania pieniędzy, który pozwoliłby ustalić wytyczne dla przyszłego planowania.

- (4) Dnia 28 czerwca 2001 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1338/2001 określające środki niezbędne do ochrony euro przed fałszowaniem ⁽⁵⁾, które obejmują wymianę informacji, współpracę i wzajemną pomoc, w tym i zewnętrzne aspekty ochrony euro oraz obowiązki wycofywania spoczywające na instytucjach finansowych. Celem rozporządzenia jest również ustanowienie szerokich ram współpracy, stosowanych przed wprowadzeniem w 2002 r. banknotów i monet euro. W tym samym dniu Rada również przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1339/2001 rozciągające skutki rozporządzenia (WE) nr 1338/2001 określającego środki niezbędne do ochrony euro przed fałszowaniem na te Państwa Członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej jedynej waluty ⁽⁶⁾.

- (5) Konsultacje i doświadczenie pokazują, że szczegółowy, wielodyscyplinarny program uzupełniający zorganizowany na szczeblu Wspólnoty i prowadzony przez długi okres czasu wydaje się być bardziej skuteczny, niż środki podejmowane na szczeblu krajowym. Dwa wyżej wymienione rozporządzenia powinny zostać odpowiednio uzupełnione przez przyjęcie programu działania, którego celem jest podniesienie świadomości wszystkich osób zaangażowanych w ochronę euro przed fałszerstwem poprzez stosowanie środków obejmujących w szczególności wymianę informacji i kadr, wsparcie techniczne i naukowe oraz środki szkoleniowe. Ten program będzie wspierać i uzupełniać prace wykonywane przez Państwa Członkowskie zgodnie z zasadą subsydiarności przewidzianą w art. 5 Traktatu.

- (6) Należy zapewnić, aby niniejszy program działania Wspólnoty, nakierowany na ochronę euro przed fałszowaniem, był zgodny z pozostałymi istniejącymi lub przyszłymi programami i działaniami lub je uzupełniał.

⁽¹⁾ Dz.U. C 240 E z 28.8.2001, str. 120.

⁽²⁾ Opinia dostarczona dnia 13 listopada 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 293 z 19.10.2001, str. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 11 z 15.1.1999, str. 13.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 181 z 4.7.2001, str. 6.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 181 z 4.7.2001, str. 11.

- (7) Bez uszczerbku dla roli EBC w ochronie euro przed fałszerstwem, w celu wdrożenia niniejszego programu, szczególnie w zakresie wymiany, pomocy i szkolenia, Komisja prowadzi w ramach odpowiedniego komitetu doradczego, przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1338/2001, wszystkie konsultacje dotyczące oceny potrzeb ochrony euro z głównymi zainteresowanymi stronami (w szczególności z właściwymi władzami krajowymi wyznaczonymi przez Państwa Członkowskie, z EBC i z Europolem).
- (8) Wspólnota powinna wspierać współpracę z państwami nieczłonkowskimi w zakresie ochrony euro przed fałszowaniem.
- (9) Referencyjna kwota finansowa, w rozumieniu pkt 34 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i usprawnienia procedury budżetowej ⁽¹⁾ jest włączona do niniejszej decyzji na czas trwania programu bez naruszania kompetencji władzy budżetowej, zdefiniowanych w Traktacie.
- (10) Niniejsza decyzja nie narusza inicjatyw, które mogą być podjęte na mocy Traktatu o Unii Europejskiej w związku z ustanowieniem programów dotyczących aspektów prawa karnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ustanowienie programu

1. Niniejsza decyzja ustanawia wspólnotowy program działania na rzecz wspierania i uzupełniania środków podjętych przez Państwa Członkowskie i programów ustanowionych lub, które mają być ustanowione w celu ochrony euro przed fałszowaniem.
2. Niniejszy program działania jest znany jako program Perykles. Niniejszy program zaczyna działać od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2005 r.
3. Wdrażania programu i jego oceny dokonuje się zgodnie z art. 5–13.

Artykuł 2

Cele programu

1. Wspólnotowy program działania przy pomocy różnych środków przewidzianych w art. 3, ma na celu ochronę euro przed fałszowaniem. Uwzględnia on ponadnarodowe i wielodyscyplinarne aspekty. Koncentruje się na wspieraniu zbieżności istoty środków tak, aby zagwarantować równoważne poziomy ochrony w oparciu o uwzględnienie najlepszej praktyki, respektując również odmienne tradycje każdego Państwa Członkowskiego.

2. Jego przesłanie obejmuje w szczególności:

- a) zwiększenie świadomości pracowników, których to dotyczy, w zakresie wspólnotowego wymiaru nowej waluty (również jako waluty rezerwowej oraz waluty międzynarodowych transakcji);
- b) działanie jako katalizator w celu zachęcenia do ściślejszej współpracy między strukturami i pracownikami, których to dotyczy, stworzenia klimatu wzajemnego zaufania i rozwijania zadawalającej wiedzy, między innymi o metodach działania i trudnościach, poprzez wspieranie różnych właściwych środków takich jak praktyki, specjalistyczne warsztaty lub angażowanie zaproszonych prelegentów w krajowych szkoleniach i wymiany pracowników;
- c) wspieranie zbieżności wysokiego poziomu działalności szkoleniowej dla prowadzących szkolenia w sposób zgodny z krajowymi strategiami operacyjnymi;
- d) poszerzanie wiedzy ogólnej, w szczególności w zakresie odpowiednich przepisów prawa wspólnotowego i międzynarodowego oraz narzędzi.

Artykuł 3

Środki

1. Zawartość tematyczna szkolenia i wsparcia operacyjnego, oparta na wielodyscyplinarnym i ponadnarodowym podejściu, powinna obejmować nie tylko aspekty bezpieczeństwa, ale również wymianę informacji, w szczególności informacji technicznej i strategicznej oraz wsparcie techniczne i naukowe.
2. Ustanawianie wymiany informacji na szczeblu Wspólnoty obejmuje w szczególności metodologie kontroli oraz analizy służące ocenie:
 - a) ekonomicznego i finansowego oddziaływania fałszerstw;
 - b) funkcjonowania baz danych;
 - c) używania narzędzi służących wykrywaniu wspomaganych komputerowo;
 - d) metod dochodzeniowych i śledczych;
 - e) pomocy naukowej (w szczególności naukowych baz danych oraz śledzenie/monitorowanie nowych technologii);
 - f) funkcjonowania systemów wczesnego ostrzegania;
 - g) spraw powiązanych, takich, jak zakres obowiązków w celu dostarczania informacji;
 - h) ochrony danych osobowych;
 - i) różnych aspektów współpracy;
 - j) ochrony euro poza Unią Europejską;
 - k) działalności badawczej; i
 - l) dostarczenia szczególnych ekspertyz operacyjnych.

Taka wymiana informacji może znaleźć odzwierciedlenie w różnorodnych środkach takich jak organizowanie warsztatów, spotkań i seminariów, oraz celowa polityka praktyk i wymiany pracowników.

⁽¹⁾ Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1.

3. Techniczne, naukowe i operacyjne wsparcie dotyczy w szczególności:

- a) wszystkich środków, które ustanawiają pomoce dydaktyczne na szczeblu wspólnotowym (informator o prawodawstwie WE, biuletyny informacyjne, praktyczne podręczniki, glosariusze i leksykony, bazy danych, szczególnie w zakresie pomocy naukowej lub śledzenia technologii) lub aplikacji wspomagania komputerowego (takich jak oprogramowanie);
- b) studia w wymiarze wielodyscyplinarnym i ponadnarodowym; i
- c) rozwój instrumentów technicznego wsparcia i metod ułatwiających wykrywanie na szczeblu Wspólnoty.

Artykuł 4

Grupa zadaniowa do działań i uczestnictwa

1. Środki są kierowane do grup:
 - a) pracowników organów zajmujących się wykrywaniem i zwalczaniem fałszerstw (w szczególności sił policyjnych i administracji podatkowej w zależności od ich szczególnych funkcji na szczeblu krajowym);
 - b) pracowników służb wywiadowczych;
 - c) przedstawicieli narodowych banków centralnych, mennic i pozostałych pośredników finansowych (w szczególności w zakresie obowiązków instytucji finansowych);
 - d) przedstawiciele banków handlowych (w szczególności w zakresie obowiązków instytucji finansowych);
 - e) funkcjonariuszy wymiaru sprawiedliwości oraz wyspecjalizowanych w tej dziedzinie prawników;
 - f) wszystkich pozostałych grup specjalistów, których to dotyczy (takich jak izby handlowe i przemysłowe lub porównywalne struktury mające możliwość zapewnienia dostępu do małych i średnich przedsiębiorstw, handlowcom i przewoźnikom).
2. W uzupełnieniu do udziału Komisji, do uczestnictwa w osiąganiu celów programu działania Wspólnoty są zaproszone strony wykorzystujące swoją szczególną fachową wiedzę:
 - a) krajowe banki centralne i EBC, między innymi w odniesieniu do systemu monitoringu fałszerstw (CMS);
 - b) krajowe centra analiz (NAC) i krajowe centra analiz monet (CNAC);
 - c) Europejskie Centrum Techniczne i Naukowe (ETSC) i mennice państwowe;
 - d) Europol i Interpol;
 - e) krajowe centralne biura przewidziane w art. 12 Konwencji Międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy podpisanej w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r. ⁽¹⁾ i inne jednostki specjalizujące się w ochronie, wykrywaniu i egzekwowaniu prawa w związku z fałszerstwami;

- f) specjalistyczne jednostki, których to dotyczy, na przykład, w zakresie technologii powielania i certyfikacji, drukarek i stalorytów;
- g) wszystkie inne jednostki oferujące szczególną wiedzę fachową, włączając, gdy jest to właściwe, państwa trzecie w szczególności państwa kandydujące do przystąpienia.

Artykuł 5

Zgodność i komplementarność

1. Program jest wdrażany i koordynowany przez Komisję i Państwa Członkowskie, ściśle ze sobą współpracujące.

Koordynacja ta uwzględnia środki podjęte przez inne podmioty, w szczególności przez EBC i Europoł.

2. Komisja mając w szczególności na celu rzetelne zarządzanie finansami, stara się zapewnić zgodność i komplementarność między niniejszym wspólnotowym programem działania, nakierowanym na ochronę euro przed fałszowaniem, a pozostałymi istniejącymi i przyszłymi programami i działaniami.

Artykuł 6

Kwota referencyjna

Finansową kwotę referencyjną na wdrożenie wspólnotowego programu działania na okres określony w art. 1 ust.2 niniejszym ustala się niniejszym na 4 miliony euro

Przyznane roczne środki są zatwierdzane przez władze budżetową w ramach właściwych limitów perspektywy finansowej.

Artykuł 7

Współpraca międzynarodowa

W świetle ustaleń dotyczących dystrybucji banknotów i monet euro, wymagań operacyjnych, oceny zagrożeń i analizy ryzyka, program zostanie otwarty dla stowarzyszonych państw kandydujących do przystąpienia, zgodnie z warunkami określonymi w układach stowarzyszeniowych i protokołach dodatkowych do nich, dotyczących udziału w programach Wspólnoty, które zostały zawarte lub zostaną zawarte z tymi państwami.

Ponadto, program ten, w razie potrzeby, jest otwarty dla państw nieczłonkowskich, o ile środki przyznane będą dostępne w budżecie Wspólnoty, na warunkach i zgodnie z ustaleniami, które zostaną poczynione z tymi państwami.

Artykuł 8

Przepisy finansowe dotyczące warsztatów, spotkań i seminariów

1. W zakresie warsztatów, spotkań i seminariów przewidzianych w art. 3 ust. 2 akapit drugi i organizowanych przez Komisję:

⁽¹⁾ Seria Traktatów Ligi Narodów nr 2623 (1931), str. 372.

a) Wspólnota ponosi koszty:

- i) wydatków związanych z podróżą i zakwaterowaniem w innym Państwie Członkowskim uczestniczących pracowników i kosztów ogólnych związanych z organizacją tych imprez;
- ii) publikacji i tłumaczeń używanych jako materiały szkoleniowe;

b) Państwa Członkowskie ponoszą:

- i) koszty związane z początkowym i kontynuowanym szkoleniem ich pracowników, szczególnie w zakresie szkolenia technicznego;
- ii) niektóre koszty logistyczne związane z warsztatami, spotkaniami i seminariami organizowanymi na ich terytorium a finansowanymi przez Wspólnotę (takie jak transfery wewnętrzne, wynajmowanie pomieszczeń, zapewnienia wyposażenia do tłumaczeń).

2. W przypadku gdy warsztaty, spotkania i seminaria przewidziane w art. 3 ust. 2 akapit drugi są organizowane wspólnie z pozostałymi partnerami takimi jak EBC, Europol lub Interpol, wynikające stąd wydatki są dzielone między nimi. Udział tych partnerów może być w formie wkładu rzeczowego, pod warunkiem że jest znaczny. W każdym przypadku, każdy partner ponosi koszty podróży i zakwaterowania swoich własnych zaproszonych prelegentów.

Artykuł 9

Przepisy finansowe dotyczące wymiany pracowników

1. Koszty udziału pracowników z Państw Członkowskich w praktykach lub wymianach przewidzianych w art. 3 ust. 2 akapit drugi ponosi Wspólnota, w takim stopniu, w jakim te działania pozostają zgodne z osiągnięciem celów, określonych w art. 2.

2. Jednakże koszty udziału pracowników z Państw Członkowskich w praktykach lub wymianach, które nie są objęte tym programem ponoszą Państwa Członkowskie.

Artykuł 10

Przepisy finansowe dotyczące pomocy

1. Wspólnota ponosi do 70 % kosztów wsparcia operacyjnego określonego w art. 3 ust. 2 w drodze współfinansowania, w szczególności:

- a) koszty projektowania i produkcji pomocy dydaktycznych i aplikacji komputerowych lub instrumentów technicznych o znaczeniu europejskim;
- b) koszty studiów, np. studiów prawnoporównawczych, w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem.

W wyjątkowych przypadkach, gdy wchodzi w grę inicjatywy Komisji, takie środki wsparcia operacyjnego mogą, jednakże być finansowane do wysokości 100 %.

2. Jednakże Państwa Członkowskie ponoszą wszystkie wydatki wiążące się z niewspólnotowymi składnikami zasobów dydaktycznych, systemów łączności i wymiany informacji, mia-

nowicie krajowymi bazami danych, które tworzą część tych systemów, siecią połączeń między wspólnotowymi a niewspólnotowymi składnikami, i takim oprogramowaniem i sprzętem komputerowym, które każde Państwo Członkowskie uważa za właściwe dla pełnego funkcjonowania tych systemów w całej jego administracji.

Artykuł 11

Przepisy finansowe dotyczące zewnętrznych środków

Zgodnie z warunkami określonymi w art. 7, niezależnie od pokrywania kosztu uczestnictwa urzędników z państw trzecich w warsztatach, spotkaniach i seminariach przewidzianego w art. 8, Wspólnota może współfinansować koszty środków szkoleniowych na terytorium państw nieczłonkowskich i środków wsparcia operacyjnego w tych państwach do 70 % ich wysokości.

Artykuł 12

Przedstawienie i wybór projektów

1. Projekty w ramach programu mogą pochodzić od właściwych władz Państw Członkowskich lub od Komisji.

Państwa Członkowskie mogą przedstawiać nie więcej, niż jeden projekt rocznie (dotyczący warsztatów, spotkań i seminariów określonych w art. 3 ust. 2 akapit drugi). Projekty dotyczące praktyk, wymian lub pomocy mogą być również przedstawiane.

2. Komisja wybiera projekty przedstawione przez Państwa Członkowskie, projekty opracowane z własnej inicjatywy, na podstawie kryteriów:

- a) zgodności z celami programu, określonymi w art. 2;
- b) wymiaru europejskiego, obejmujących w szczególności aspekty dotyczące współpracy z EBC i Europolem;
- c) komplementarności z pozostałymi poprzednimi, obecnymi lub przyszłymi projektami;
- d) zdolności organizatorów do wdrożenia projektu;
- e) rzeczywistej jakości projektu oraz współczynnika efektywności kosztów;
- f) kwoty żądanej pomocy i czy jest ona współmierna do spodziewanych wyników;
- g) wpływu spodziewanych wyników na osiągnięcie celów programu.

Zostaną wybrane te projekty, które najlepiej spełniają cele określone powyżej.

3. Komisja jest odpowiedzialna za zarządzanie i wdrażanie programu we współpracy z Państwami Członkowskimi.

Artykuł 13

Działania następne i ocena

1. Beneficjenci każdego wybranego projektu przedstawiają Komisji sprawozdanie roczne.
2. Po zakończeniu projektów, Komisja ocenia sposób, w jaki zostały one wdrożone i wpływ, jaki miały, w celu ustalenia, czy cele określone na początku zostały osiągnięte.
3. Komisja prześle do Parlamentu Europejskiego i Rady:
 - a) do dnia 30 czerwca 2005 r. sprawozdanie, które jest niezależne od zarządzającego programem, oceniające istotę, skuteczność efektywność i programu i komunikat w sprawie, czy niniejszy program powinien być kontynuowany i przyjęty, z dołączonym odpowiednim wnioskiem;
 - b) po zakończeniu programu a najpóźniej do dnia 30 czerwca 2006 r., szczegółowe sprawozdanie w sprawie wdrożenia i wyników programu, określające w szczególności wartość dodaną pomocy finansowej Wspólnoty.

Artykuł 14

Stosowanie

Niniejsza decyzja stosowana jest w tych Państwach Członkowskich, które przyjęły euro jako jedyną walutę.

Artykuł 15

Skuteczność

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2002 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 2001 r.

W imieniu Rady

A. NEYTS-UYTTEBROECK

Przewodniczący